

F. t. beslutn. vedr. kriminelle udlændinge

Beslutningsforslag nr. B 75. Fremsat den 1. marts 1994 af Pia Kjærsgaard (FP), Kim Behnke (FP), Tom Behnke (FP) og Aage Brusgaard (FP)

Forslag til folketingsbeslutning om udvisning af kriminelle udlændinge

Folketinget opfordrer regeringen til i folketingsåret 1993-94 at fremsætte lovforslag, der sikrer, at udenlandske statsborgere, der har afsonet fængselsstraf her i landet, udvises ved afsoningens ophør.

Bemærkninger til forslaget

Det er i en årrække blevet stadig mere tydeligt, at tilstrømningen af udlændinge her til landet har ført til en markant forøgelse af kriminaliteten på en række områder.

Selv om der langt fra foreligger tilfredsstillende kriminalstatistikker til belysning af kriminaliteten blandt indvandrere og asylansøgere, er det åbenbart for enhver, at netop i disse grupper findes alvorlig og voksende kriminalitet.

Dagspressen og repræsentanter for politimyndigheden har således ved en række lejligheder peget på den voksende kriminalitet blandt udlændinge.

Blandt de typer af kriminel adfærd, der fra politiets, andre myndigheders og dagspressens side hyppigt peges på, kan nævnes:

- organiseret narkokriminalitet, f.eks. indførsel af og handel med heroin, ofte med nordafrikanske eller andre afrikanske statsborgere som mellem-mænd, og ofte med unge danskere som ofre,
- organiseret uds mugling af stjålne automobiler og andre tyvekoster og hælervarer til destinationer i Østersø-området,
- organiseret indbrudskriminalitet i danske hjem, i et vist omfang tilrettelagt af egentlige bander bestående af indvandrere eller asylsøgere fra eksjugoslavien eller fra Rusland eller andre områder i det tidligere Sovjetunionen,
- voldskriminalitet med øget anvendelse af knive og andre våben som trussel f.eks. under udøvelse af røverier,
- trick-tyverier, hvor især enlige pensionister, men også andre grupper franarres kontanter eller værdigenstande,
- fremstilling og salg af falske danske pas til udlændinge, der søger indrejse her i landet,
- ulovlig våbenbesiddelse, herunder af bl.a. knive og skydevåben,
- ulovlig menneskes mugling eller planlægning af sådan indsmugling af udlændinge her til landet, f.eks. som bådflugtninge eller grænsegængere,
- udlændinges indgåelse af proforma-ægteskaber med danske statsborgere for at kunne opnå opholdstilladelse her i landet,

- etniske gruppers indbyrdes sammenstød, herunder udøvelse af vold, f.eks. af organiserede »tæskehold«, eller trusler om vold, hærværk eller brug af skydevåben,

- opbygning af organisationer af udlændinge her i landet, der har forbindelse med eller yder økonomisk støtte til aktiviteter, der er ulovlige og strafbare i det pågældende udland, f.eks. erklærede terroristorganisationer som De tamilske tigre, som har kontor i Danmark, og den terroristiske kurdiske separatistorganisation PKK.

Mange tusinde danskere har direkte eller indirekte været berørt af den stigende udlændingekriminalitet. Det vidner mængden af politianmeldelser, anmeldelser til forsikringsselskaberne og også henvendelser til politikerne og til dagspressen om.

»3.900 gram kokain indsmuglet af peruansk kvinde«, »Sri Lankansk mand pågrebet med 30 falske pas«, »To irakiske mænd anholdt med 10-12 falske pas«, »23-årig kvinde voldtaget af sydlandsk mand«, »Udenlandske slusere af illegale flygtninge fundet«, »Hårde fængselsstraffe for heroins mugling til fire tyrkere og een jugoslav«, »Fire-årigt flygtningebarn sendt i byen for at begå indbrud«.

Vi kender alle historierne, der dagligt fremgår af medierne.

Desværre har der fra det politiske flertal været meget ringe vilje til at tage advarslerne fra befolkningen alvorligt. Kun Fremskridtspartiet har konsekvent gennem en årrække ført en udlændingepolitik, der først og fremmest sætter den danske befolknings interesser og sikkerhed i højsædet. Der henvises herom til de lovforslag og beslutningsforslag, Fremskridtspartiet har fremsat på området, f.eks. skærpe af betingelserne for opnåelse af dansk indfødsret, kvoteordning for antallet af givne danske statsborgerskaber pr. år, øget brug af visumpligt, ingen kommunal stemmeret for ikkedanskere med undtagelse af nordiske statsborgere, folkeafstemning om udlændingspørgsmål, stop for etablering af barakbyer.

Regeringen har kun taget meget få og spredte tilløb til at kortlægge og bekæmpe udlændingekriminaliteten.

Justitsministeriet udsendte således den 6. november 1992 en cirkulæreskrivelse, som pålægger de enkelte politikredse at iværksætte en øget kriminalpræventiv indsats over for asylsøgere, der opholder sig på asylcentre. Cirkulæret har dog kun haft ringe eller ingen dokumenterbar betydning.

Justitsminister Erling Olsen har erkendt (Ritzau den 29.9.1993), at »der ligger en meget stor opgave i at forklare asylansøgere, at Danmark ikke accepterer hæleri og butikstyveri, og at det har konsekvenser for dem selv«. Den udtalelse fremsatte justitsministeren efter en opgørelse fra ministeriet, der viste, at asylansøgere i 1992 stod bag mellem 5 og 25 pct. af samtlige anmeldte butikstyverier i 15 politikredse.

Det Kriminalpræventive Råd har i et udvalg for kriminalpræventiv orientering beskæftiget sig med problemerne om indvandrerkriminalitet. Udvalgets undersøgelser – ikke mindst af svenske erfaringer – sandsynliggør, at oplysning i form af brochurer og lign. ikke vil nå ud til de pågældende målgrupper. Rådet peger også på, at indvandrerkriminaliteten formentlig har været i vækst, mens undersøgelserne har stået på, og at der i offentligheden bl.a. fokuseres på unge 2. generationsindvandrere, der begår berigelsesforbrydelser og vold. (Kilde: Redegørelse fra den af forretningsudvalget nedsatte arbejdsgruppe vedrørende Det Kriminalpræventive Råds mål og midler i 90-erne, oktober 1992).

Opfordringer til justitsministeren om at fremskaffe fyldestgørende statistisk materiale om udlændingekriminaliteten er kun imødekommet på usystematisk og spredt måde. Der foreligger derfor i dag ikke noget statistisk materiale, der kan afsvække eller afkræfte den opfattelse, der har dannet sig i befolkningen, nemlig at udlændingekriminaliteten i dag er en alvorlig trussel mod den danske befolknings sikkerhed.

Problemerne med udlændingekriminaliteten berører også lovlydige udlændinge i Danmark, for eksem-

pel siger en tidligere muslim, Fredun Khдавandegar, der nu hedder Peter Vandgaard, til B.T. den 9. februar 1994, at »hvis man vil bo i Danmark, må man rette sig efter de danske love. Medmindre kriminelle indvandrere og flygtninge direkte risikerer dødsstraf, bør de derfor sendes tilbage til deres hjemland«. Videre siger Peter Vandgaard, at de kriminelle fremmede bærer en meget stor del af skylden for racisme og fremmedhad i Danmark.

Der er desværre ikke udsigt til, at problemerne med udlændinges kriminalitet bliver mindre, snarere tværtimod, idet antallet af udlændinge, der kommer til Danmark stiger og stiger, fordi et folketingsflertal ikke i tide har fået taget alvorlige skridt til at vende strømmen. I slutningen af 80'erne og begyndelsen af 90'erne var antallet af asylansøgere, der kom til Danmark, 4.000-5.000 pr. år, men i 1992 var det ca. 14.000 og i 1993 ca. 17.000.

Det er klart, at den udvikling kun kan betyde, at problemerne øges.

Fremskridtspartiet mener, at det må være et helt naturligt, rimeligt og nødvendigt skridt at udvise kriminelle udlændinge, straks efter at de har afsonet deres fængselsstraf. Dette bør ske, uanset om de pågældende har opholdstilladelse her i landet. Samtidig skal det stå klart, at udvisning efter afsoning af fængselsstraf medfører indrejseforbud for bestandigt.

Det vil være utåleligt og uforståeligt for den danske befolkning, hvis vi skal opleve en fortsat voldsom vækst i kriminaliteten som en konsekvens af regeringens udlændingepolitik. Vi kan og skal ikke huse udlændinge, der kynisk udnytter Danmarks naive gæstfrihed til at drive handel med heroin, begå indbrudskriminalitet, voldsforbrydelser, drab, voldtægt og anden alvorlig straffelovskriminalitet.

Almindeligt samfundssind taler med styrke for at vedtage dette beslutningsforslag.